

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PECSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Osziik-bomlik . . .

Pécs, 1897. március 12.

(*) Március tudvalevőleg a mell-
betegek hónapja. Ez a hónap szokta el-
vinni azokat a sorvadókat, akik már régóta
vonszolják az élet terhét. Bánffyékát is
meglegyintette a márciusi szellő, amely
alighanem elviszi a feledtetés honába. A
tünetek, melyek a válság közeli beálltát
helyezik kilátásba, már mind együtt vannak
s politikai doktorok diagnózisa szerint
Bánffycék nemsokára expressz-vonaton utaz-
hatnak Penziopoliszba, ahol a politikai
halálos betegségeket gyógyítgatni szokták.

Nem is oly rég volt, midőn a föld-
művelési tárca költségvetésének tárgyalá-
sánál a legfinomabb minőségű mameluk-
obstrukcióban gyönyörködhattunk. Szeren-
csésen tustestünk ezen is, és nem is maradt
más nyoma ennek a kényszerített állkapca
mozgásának, mint hogy a jövő idő föld-
művelési minisztere időközben grófi rangra
emelkedett és új boritékot csináltatott a
nyakán maradt agrárius füzeteinek, rájuk
nyomatván a grófi firma alá, hogy „má-
sodik kiadás.”

Ennek a művitának, bár a szónokok
össze-vissza beszélése a legkisebb eszmével
sem gazdagította a magyar földművelés
ügyét, mégis volt némi haszna; mert le-
rántotta a takarót a kormánypárt belső
mivoltáról.

Igaz, hogy a kormánypárt gondolat-
szegénysége még nem országos csapás;

mert meg vagy on írva, hogy: „Parva
sapientia regitur mundus“, más szavakkal:
a világ kormányzásához sem kívántatik sok
bölcesség. Miért ne lehetne hát a Bánffy
báró Magyarországot is elkormányozni a
bölcesség minden paránya nélkül?

Legérdekesebb a köztgyere nézve az
egész kormánypárti had összegabalyodá-
sában, hogy Bánffy Dezső bárónak óriási
pártja zavargó, békétlen, egymással össze
nem férő, s egymással sokáig megmaradni
nem képes elemekből áll. Nemesak gon-
dolkodásuk ellentétes, hanem ellentétesek
érdekeik is.

Az ismert hasonlat szerint „sok az
eszkimó, kevés a főka“. Sokkal több ugyanis
a kormánypárti képviselő, mintsem vala-
mennynek önző vágyait ki lehetne elégi-
teni. Oly sokan vannak, hogy valamennyit
a kormányzat husos fazekából jól tartani
nem lehet; mert nem áll rendelkezésre
annyi hivatal, annyi kormánybiztosság, annyi
bankigazgatóság, annyi állami vállalat,
annyi kitüntetés és provízió-szerzési alkal-
matosság, hogy a valószínűség látszatával
lehetne biztatgatni a már-már türelmüket
vesztett mamelukokat, akik beugrottak ugyan
a kormánypárti csapdába, de a semminél
egyebet még nem markoltak meg.

Kénytelenek tehát egymásra féltékeny-
kedni, irigykedni és neheztelni a vezérfér-
fiakra, akik csak üres ígéretekkel biztatják
őket, de a kívánt mértékben nem osztog-
tatják az anyagi és erkölcsi sápot. Ter-
mészetes, hogy a dolgok ily állásában az

elégületlenség érzete, a csendes duzzogás
csakhamar visszhangra talál hasonló érzü-
letű rokon keblekben, hisz tudvalevőleg az
elégületlenek mindig megtalálják egymást.
Forr, sistereg tehát a nagy mameluk-kat-
lan, s könnyen megeshetik, hogy szétpat-
tan, leforrázva a közelálló koncepciókat; a
kiknek pedig tudniok kellene, hogy a va-
lamire való falatokat már nyers állapotban
kiszedték a fő-mamelukok, tehát a népség-
nek és katonaságnak nem maradt egyéb a
főző-üstben, mint a pusztá csontok.

Ez a csalatkozás, valamint annak
megismerése, eltekintve a folyton ármány-
kodó Tisza-gárdától, a párt-klub falain
kívül is hangos szavakba öltözik s már-
már az egész országot betölti az éhes-
szomjas, becsapott mamelukoknak, kárvallott
cigányéhoz hasonló jajveszékelése. Hango-
san zugolódna a jóllakott öregekre, akik
nem akarnak tágitani a husos fazekak
mellől. Nyílt hangok emelkednek a kor-
rupció dédelgetése ellen s a mameluk-
szókimondás ma már oly meglepő fokot
ért el, hogy még minisztert is mer tá-
madni.

Emmer Kornél, volt kuriai bírónak
szerdai éles támadása tehát az igazságügyi
kormányzat ellen országszerte általános
feltűnést keltett. Pedig hát a sima arcu
ex-kuriai bíró a legremekebb példánya
azoknak a disz-mamelukoknak, akik hátul-
ról egyszerre támadják és támogatják a
kormányt. Nagyon különös, hogy ez a ki-
váló, híres jogász, aki egész életét a jog

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Eljegyzés.

Készen volt már egészen a leheletszerű
könnyű ruha, lágy hullámokban folyta körül
karcu termetét. Felemelte a toilette asztalon
fekvő mellcsokrot és gyönyörrel szagolta a
pompás bokkrétát. Homlokára hulló sötét haja
csak jobban kiemelte arcának fehérségét. A
szép szürke szemekben mély tűz, heves szen-
vedély lobogott. Az órára tekintett, de még
messze volt az idő, melylyel a báli meghívó
a tánc kezdetét jelölte.

Vizsgálta arcának minden vonását, báli
ruhájának minden redőjét. Mosolygott és ab-
rándosan emelte fel csillogó szeméit, melyek-
nek sugara megbabonázta azt, a ki belené-
zett. Majd elfújta a gyertyákat. Csak a
függő lámpa rózsaszín golyója terjesztett
fényt a szobában. A kályhában lobogó tűz
egyhangu dorombolása, csendes egyhangu
zajt ütött és a rostélyzaton átvilágító tűzsu-
gár ott táncolt a virág állványon elhelyezett
délzaki növényeken.

A félhomály, a lángnyelvek által raj-
zolt fantasztikus árnyékképek, a mál, csen-

deség, mind hívták, csábították álmadozni,
ábrándozni.

A vén morgó medve, ez a megtisztelő
cím a férjet illeti, még tarokkozott a kör-
ben. Bizonyosan az utolsó pillanatban érke-
zik haza. Először összeszidja a szobaleányt,
azután az ördögbe küld minden bált és min-
den bálrendező bizottságot, aztán lomhán,
ügyetlenül és szörnyű bus képpel magára
huzza a frakkját, odaáll a szép asszony elébe
— ki véletlenül az ő felesége — és mintha
vesztőhelyre menne, olyan szomoruan mondja:
— Indulhatunk.

De hát mikor jó haza? Ki tudja?
Addig várakoznia kell. És egészen egyedül
van. Ki venné rossz néven, ha emlékezete a
multba kóborol vissza.

Az asszony leereszkedett a kényelmes
karosszékre. Szemeit félig lehunyta és követte
gondolatait, melyek repültek vissza azokhoz
a mámoros emlékekhez, melyek már ugy
tűnnek fel előtte, mint valami káprázatos
álomképek. Vajjon elrepültek? Vajjon örökre
eltűntek? Vagy tán ismét visszatérnek, hogy
beragyogják, megaranyozzák a mostani pró-
zai napokat.

Milyen unalmas, milyen rideg az élet
egy banális férjjel, a ki napestig a hivatalá-
ban, a körben, a kávéházban ül és a mikor
hazatéved, akkor se hoz egyebet, mint egy

rakás politikát, blazirt kedélyt és utálatos
pipaszagot . . .

A másik . . . ! Oh ez más ember volt.
Csupagyöngédség, csupa szív. Komolyságában
a férfias jellem, tréfáiban az igazi humor
nyilvánult. Lovagias és bátor fickó tetőtől
talpig. Emlékezik, hogy kényeztette, mint
egy kis gyermeket és játszott vele, mint egy
babával.

— Elviszlek messze, messze innen!

— Vigy el, vigy — felelte ő.

Százsor is megcsókolta és azokkal a
szürke szemével olyan szomoruan tekintett,
mintha azt mondta volna:

— De hátha mást visz el?

Szinte haragosan dobantott ekkor. Kis
idő múlva tovább szötte gondolatait. Beszél
önmagához:

— Igaza volt, a másé lettem. Mikor
megbántam, már késő volt. Azóta csak egy-
szer láttam egy táncmulatságon. Meghívott
egy keringőre. Soha se felejttem el azt a
pillanatot. Reszkető kézzel, de azért erősen
tartotta a derekamat. Arcomba hajolt és én
éreztem a lehelletét.

— Soha senkit se fogok szeretni és
örökké gyászolom a te emlékedet . . . sut-
togta halkán.

Szegény fiu! Mennyire szeret még most
is Ez a szerelem majd elhozza ma este

művelésének szentelte, megfelelőnek tartja a politikai morállal, hogy támogasson egy oly kormányt, a melylyel éppen igazságügyi kérdésekben sarkalatos ellentétben van.

Buborék tehát az egész mű-kirohanás; mert kibúvik a konzekvencia elől, és nem mondja meg, vajjon megszavazza-e a költségvetést; ellenben biztosra vehetjük, hogy dacára az általa hangoztatott kemény kritikának, bent marad az egyedül üdvözítő szabadelvű pártban, nem akarván megcsufolni Pantocsek emlékét, a kinek kerületét elfoglalta. Bizony csak az látszik ki az egész manőverből, hogy maga Emmer Kornél szeretne Erdély helyére ülni.

Sok ilyen gentleman van még a pártban, akik mind várják megjutalmaztatásukat, még pedig a kvóta megszavazása előtt, tudván jól valamennyien, hogy ha egyszer ezen tullestek, nem sokat törődnek velük, ha egyszerre valamennyien akár a néppárt-hoz is átcsapnak. Örvendezve látjuk tehát Bánffy pártjának felbomlási proceszusát. Ha elrothad ez a megsemmisülésre már rég megérett párt, nyomában új élet, új tenyészet kél. Bizzunk tehát a márciusi szellőben, bizzunk a tavaszi napsugárban, mely kitörésre juttatja a fazék-párton dülő belső forradalmat s elsöpri a Bánffy-uralmat minden emlékeivel együtt.

* **A banktárgyalások.** Az osztrák-magyar bank tárgyaló bizottságának tagjai tegnap délelőtt, mint Bécsből jelentik, konferenciát tartottak az osztrák pénzügyminiszterium palotájában. A konferencia teljes megegyezésre jutott a még eddig elintézetlenül maradt kérdésekre és erre vonatkozó jelentését a jövő hét elején fogja a főtanács elé terjeszteni. A bankstatutum srövege véglegesen megállapítván és a bankszabadalom meghosszabbításának ügye is meg oldást nyervén, a banktárgyalások a mai nappal teljesen befejezetteknek tekintethetők.

* **Az országos képtár ügye.** Kammerer Ernő országgyűlési képviselő, az országos képtár vezetésével megbízott kormánybiztos, az ideiglenesen vezetése alatt álló

műgyűjtemények és képtárak állapotairól szóló jelentését már beterveztette a vallás- és közoktatásügyi miniszternek, ki ezt a felülvizsgálás után a legközelebbi napokban az országgyűlésnek be fogja mutatni. A kormánybiztos jelentésében kiemeli, hogy lényeges hiányt az országos képtárnál nem talált, egyes apróbb hiányok kezelési rendetlenségek folytán állhattak elő, de ezeknek pótlása nem lesz nehéz. A jelentés kiterjed a szépművészeti múzeum részére eszközölt Pulszky féle vásárlásokra is, melyeknek teljes leltárát nyújtja, kritikai vélemény nélkül.

Hirek.

Pécs, 1897. március 12.

A jegyszédő levele.

Azt hiszem, jó lesz már vagy egyszer nekem is megszólalni, igen tisztelt szerkesztőség, nemcsak azért, mert már régóta hallgatók, hanem azért is, mert most annyit pihentünk és nem játszottunk, hogy végre is szakíthattam magamnak egy kis időt és megírhattam ezt a levelemet, melyet ezennel van szerencsém becses figyelmükbe ajánlani tisztelettel hejben.

Hát hogy a Grant kapitány ur gyerekeinek a Végh Pista ur olyan szép és imponáló díszleteket festett, a Grant kapitány ur gyerekei azóta megfeneklettek a színházban, hogy ha a Verdi ur gyászos miséjével ki nem üldözik a színpadról, az egész héten se tettek volna mást, mint hogy ott graszszáltak volna unosuntalan. A minek legfelebb a Végh Pista ur örült volna, legalább háboríthatatlanul gyönyörködhetett volna az ő piktori műveiben.

Hanem hát a Verdi ur gyászos miséje is bevonult a színpadra. Bizony isten, sohasem hittem volna, hogy egy misét papok nélkül is elő lehet állítani s a hol nincs egyetlen pap se, minek oda az a sok fekete frakkba öltözött minisztráló ur, meg az a sok fehér ruhás minisztráló kisasszony a kik mind olyan ajtatossággal énekeltek a „Ments meg uram engem az örök haláltól“ kezdetű gyászos dallamot, hogy szinte megkivántam, hogy az én koporsóm felett is ők énekeljék azt el. Aztán meg a katonákról hiába beszél Molnár apát nagyságos ur, hogy azok vallástalanok, mert a mi csinos katonazenekarunk tagjainak ugyancsak sok vallásosságra volt

szükségük, hogy a gyászos mise előadásában részt vegyenek. A gyászosmise legnagyobb eseménye azonban az volt, hogy a Berényi pénztáros ur két napig felé se nézett a színháznak, este pedig kedden is, szerdán is kiment a Rácvárosba s ott busult a Pomparék kerek asztalánál. Mikor csütörtökön végre a színházban is látható volt, a sok kérdezősködésre, csak azt felelte:

— Nem brtam nézni, brtaim a telt házat, Nekünk sohcincnk ilyen tltházaink!

S csodálatosképen, most meg lehet érteni a Berényi ur szavait, pedig most is elég gyorsan beszélt.

Majd el is felejttem, hogy elbucsuztassam az aranyos Kézdi Juliska kisasszonyt, a ki már kerek tizenkét nap óta asszony s a ki nem is bucsuzott el a pécsi közönségtől, mikor a házasság boldog révébe költözött. Én nem tudom, ki a hibás ebben; a közönség nem, azt tudom, mert ő bizony el bucsuzott volna a kedvencőtől, ha lehetett volna; de hát nem lehetett, mert nem volt bucsufellépésre alkalma a kedves énekesnőnek. Hogy ezt az alkalmat ő nem kereste, vagy valaki, a ki nekünk rettenetesebb a Rettenes basánál, a mit a Boross ur szokott játszani, nem adta meg neki: azt ne kutassuk. Ne szólj szám, nem fáj fejem ... tartja a közmondás.

A Boross urról jut különben eszembe, hogy nemcsak ő, hanem a Fűredi ur is felmegy Pestre ahhoz az új színházhoz, a minek „Magyar színház“ lesz a neve. Ha így fogy a gárda, akkor nem is kell magát megadnia s mégis meghal s hogy kiket szerződött a direktor ur a feltámasztásukra, az az ő titka.

Különben nekem is van egy titkom s eddig csak azért nem hoztam nyilvánosságra, mert patentet akartam rá kérni. De tegnap este, hogy megint elveszett egy gukker a ruhatárból, végre megesett a szívem a sok kár miatt és ime árulom. Bliktri lesz ezután a gukkerek ellenőrzése. Tegyenek ugyanis úgy, hogy a ki gukkert kölcsönöz, ragasszának a ruhatárba tett kabátjára egy cédulát ezzel a szóval: „látcső“ s mikor a kabátot keresi az illető, ott lesz azon, hogy gukkert is váltott a tisztelt s addig nem kapja ki a kabátot, míg a gukkert vissza nem adja. Ha pedig nincs kabátja? . . . Akkor bizonyosan nem vesz kölcsön gukkert se; vagy nem kell neki adni, punktum.

bálba és akkor . . . akkor megmondom, hogy nem fogom elfeledni soha. Megmondom, hogy szeretem és megbántam, hogy a másé lettem . . . Megmondom . . .

Szinte megrémült. Végig simította arcát, mintha el akarta volna üzni azokat a csábító ábrándképeket, a melyek csodálatosan ingerelték érkekeit. De az édes, kábitó illat varázsa megbűvölte. Ott állt lelki szemei előtt a leánykori udvarló, akitől elválasztották, hogy helyet csináljanak a gazdagabb kérőknek. (Olyan mindennapi történet ez.) Álmadozásában elélté állt abban az ideális tiszta légkörben, melyben az élet rideg prózája nem tolakodik a szerelem költészete mellé. Hogyne jutna eszébe? Hogyne gondolna reá és miért ne ábrándozna róla?

Aztán eszébe jutott, hogy a szegény fiu soha sem szeret senkit, mert csak őt szeret. Soha sem lesz boldog, mert csak ő volt a boldogsága. És a szerelme az ő boldogsága is hiányos. De mennyire boldogtalan lehet az a másik . . . Bizonyára sok keserű éjszakát virraszt keresztül. Ki tudja, mennyit szenved.

Hanem ma bizonyosan ott lesz a bálban. Hadd érintse az arca forrósága, hadd sugja ismét a fülébe: „Szeretlek.“ Most nem marad adós a felelettel. Viszonzni fogja szívből szenvedélylyel: szeretlek, szeretlek, szeretlek!

Idegesen ugrott fel és sietve nyult a csengetyű után.

— Itthon van már az ur? kérdezte a belépő cseléditől.

— Még nem jött haza.

— Tehát rám sem gondol, suttozta magában az asszony. Oh azért a másikért vert meg az Isten a legközönyösebb emberrel a világon.

Most már reptüli szeretett volna, hogy tudtára adja érzelmeit annak a másiknak, a ki soha sem fog kivülré mást szeretni. Gyorsan belépett a másik szobába, hogy meggyőződjék férje távollétéről, aki már csak azért is szörnyű büntetést érdemelt az asztalon hever a frissen érkezett esti lap. Inkább önkénytelenül, mint kíváncsiságból bepillantott.

Hirtelen összereszt és szemei mohó tekintettel tapadnak egy rövid hirre, a melynek „Eljegyzés“ volt a címe.

Azt olvasta belőle, hogy az a másik, ki annyit esküdött, hogy soha senkit se fog szeretni, a napokban tartotta eljegyzését egy igen kedves, bájos leánynyal.

Meglepetése csak egy pillanatig tartott. Gyorsan tükre elé lépett s ideges mozdulatokkal vetette le a bál ruhát. Melleokrát messze lökte, haját lebontotta és nemsokára ismét házi pongyolában volt.

Szemei kezdetben haragosan csillogtak,

de egyszerre elhomályosultak s könnyecseppek perdültek végig szomorú arcán.

— Nyomorult, nyomorult — sziszegte. — Még hittem neki, még boldogtalanak képzeltem.

Álom volt és elrepült fölébredtem.

E pillanatban sebbel-lobbal érkezett a férj és még ő kezdte a sürgetést.

— Gyorsan édesem, elkészünk! De nini sirtál!

Az asszony arca már kiderült.

— Ugy van édesem, mert kezdetben bosszantott, hogy annyit késel. De lásd, utóbb átláttam, hogy igazad van. Még is neked van igazad öregem. Sokba kerül a bálkozás, a mulatozás. Én is jobbnak tartom, ha ezzel sürgősebb kiadásainkat fedezzük.

A férj csak bámult, hogy az ő feleségét miféle takarékoskodási szellem szállta meg egyszerre. Szinte a nyakába borult.

— Őszintén mondod?

— Csókolj meg édes és ne kételkedj, — felelt az asszony mosolyogva, de a mosoly mögött még mindig ott csillogott a könnyecsepp . . .

A derék férfinak azonban nem jutott eszébe megkérdezni: a mosoly őszinte-e, vagy a köny?

Sebesi Samu.

Mindesek hitelére pedig adom kezem kereszt X vonását, tisztelettel én, a jegy-szedőnő.

Napirend 1897. március 13-án.

Naptár: szombat, márc. 13. — Róm. kath.: Nicefor. — Prot.: Roderik. — Görög kel. (márc. 1.) Endrőc. — Zsidó: S. Wajik. — Nap két 6 óra 2 perckor; nyugszik 5 óra 45 perckor. — Hold két délelőtt 11 óra 14 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 7 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőemelkedés, száraz idő és később csapadék várható.

Városi iskolaszék ülése délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében.

Nemzeti Kaszinó könyvtára nyitva délután 5—6 óráig.

Örmesterek bálja a Vigadóban.
Színház: „Mariana.”

— **(Iskolaszéki ülés.)** Pécs szab. kir. városi községi iskolaszéke holnap (szombaton) d. u. 3 órakor a városi tanácsház közgyűlési termében gyűlést tart, melyen a folyó ügyeken kívül a polgári leányiskolai tanítónők fizetés rendezése iránti kérvénye is tárgyalásra kerül. A meghívókat Krausz János Mihály kir. tan. iskolaszéki alelnök bocsátotta ki.

— **(Társas estély.)** A „Pécsi Athletikai Club” holnap (szombaton) tartja meg a „Vadember” szálloda éttermében e havi társasestélyét, mit ez uton hoz szives tudomására a „Pécsi Bicycle Club” és saját tagjainak. — Club tagok által bevezetett vendégek a legszivesebben láttatnak.

— **(Névmagyarosítás.)** Kohn Mór, bártói illetőségű, pécsi lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Keményre magyarosította.

— **(Kinevezés.)** Báthory Géza, dunavetési járásbírósi albiró a dunaföldvári járásbíróshoz járásbíróvá neveztetett ki.

— **(Rémhir.)** A negyedik osztályú kereseti adóbevallási iverk annak idején mindenkinél kézbesítve lettek, ki ezen adóosztályba tartozik. Minthogy azonban a bevallási iverk nagy részét még mindig nem adták be, a városi Tanács most hirdetményben hívja fel az illető adózókat, hogy nyolc napon belül a bevallási iverket nyújtsák be, mert ellenkező esetben hivatalos uton fog keresetük megállapíttatni s az adó ez összeg után lesz kivetve. Ami azonban így is, úgy is egyremegy; mert adót fizetni mégis csak — muszáj.

— **(A játék vége.)** Tegnap este 8 órakor lélekszakadva állított be egy asztalos inas a rendőrségre, azzal, hogy Oertl Győző, sörház-utcai asztalosmesternél egyik inas a másikat agyonlőtte. Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos és Ludwig Ferenc dr., városi tisztiorvos azonnal a helyszínére sietett és ott találták a meglőtt inast Kuka Ferenc személyében. A fiúnak sebesülése azonban, szerencsére, nem volt olyan veszélyes, mint gondolták s az orvos bekötözvén sebeit, a fiut ápolás végett a városi közkórházba szállíttatta be. Az eset részletei a következők: Erdődi János, asztalosinas, aki szintén Oertlnél inaskodik, tegnap délután egy pisztolyt vett egyik főutcai vaskereskedőnél. Ezt aztán sorra mutogatta pajtásainak s tegnap este vacsora után a pisztolylyal játszadoztak. A pisztoly megfor-

dult Kuka Ferenc kezében is, a kinek volt egy töltése s az beletette a pisztolyba. Aztán tovább járt kézzől-kézre a veszélyes szerszám s mikor visszajutott Erdődi kezébe, az elkezdte csattogtatni. És a pisztoly egyszerre nagy durranással elszűlt, mire Erdődi maga úgy megijedt, hogy elájult, mert nem is tudta, hogy azt megtöltötte Kuka Ferenc, a kit a golyó hasba talált. Nemesebb részeket azonban nem sértett meg, mert a bőr alatt ment végig és hátul a bal lapockacsontnál fennakadt. Ez lett a játék vége s a szomorú esetenél senki sem okolható gondatlansággal, csak maga a meglőtt gyerek, a ki társai tudtán kívül tett töltést a pisztolyba, bizonyára azért, hogy rájuk ijeszsen, ha a pisztoly elszűl. A tréfa árát azonban ő adta meg, mert jó ideig fog feküdni a sebében.

— **(Nagyított baj.)** Levelezőnk nyomán mi is megirtuk, hogy Baranya-Sellyén a szarvasmarhák között egy újfajta betegség, az úgynevezett mételeykór lépett fel s nagyban pusztít. Az állami állatorvos tegnap hivatalos szemlén tegnap kint járt a helyszínén, úgy találta azonban, hogy a baj nagyított. A betegség járványszerűen épen nem lépett fel, mindössze 8—10 elhullás történt, a mi így a tavaszi legeltetések alkalmából a fű nedvessége miatt, ezelőtt is előfordult. A mételeykór inkább Drávafok környékén jelentkezik járványszerűen a szarvasmarhák között s itt a kellő óvintézkedések a betegség elnyomására meg is tettek.

— **(Felolvasó estélyek.)** A katolikus kör a böjt folyamán még két felolvasó estélyt rendez; az egyiket folyó hó 21-én, a másikat április hó 4-én.

— **(Somogyvármegye)** közigazgatási bizottsága tegnapelőtt tartotta rendes havi ülését Tallán Gyula főispán elnöksége alatt. A szakjelentések tudomásulvétele és néhány felebezési ügy elintézése után a dr. Kovács kaposvári tiszti ügyész, Szabady János városi számvevő és Ruszki János árvaszéki irnok ellen vizsgálatot befejezett fegyelmi ügyek tárgyalattak. A két előbbi 200—200, utóbbit 100 frt pénzbírságban marasztalták el.

— **(Az isten adta neki.)** Özvegy Lankós Józsefné, hogy megvédje az esetleges ellopástól, a lakása padlásán egy fazékban tartogatta elrejtve összetakarított pénzeszközét, mintegy ötven frtot. Az öreg asszony e héten beteg volt s ágyba kellett feküdni. Egy bejáró asszonyt fogadott hát, aki elvégezze a ház körül a dolgot. Az asszony tegnap kimosta a beteg ruháit s felvitte száradni a padlásra. Mikor már elment, akkor jutott eszébe az özvegynek a fazékba rejtett pénze s nosza azonnal felkelt és felment a padlásra. Az ötven frt azonban nem volt a fazékban. Lélekszakadva sietett tehát a rendőrségre s ott előadta, hogy a pénzét ellopta a bejáró asszonya. És úgy is volt. Az asszonyt a rendőrségre citálták, aki csakhamar beismerete, hogy a padlásán egy fazékban 50 frtot talált s el is tette, mert azt hitte, hogy — az isten adta neki. Így a pénz visszakerült jogos tulajdonosához, az asszonyt pedig jámbor védekezése dacára is, feljelentették a bíróságnak.

— **(A cimbalmos szerelme.)** Sósvertike községben tegnapelőtt este nagy szenzációt okozott egy meghiusult öngyilkossági kísérlet, melynek a hőse Cseze Jakab, a ki a korcsmában cimbalmozás művészetével szokta elbódítani vasárnap délutánonként a falu leányainak fejét. Ugy tudta verni a cimbalmot, hogy még olyat nem hallottak azok a bizonyos sósvertikei legöregebb emberek sem. Különösen akkor játszott szépen, ha a táncolók közt ott volt egy karcsu, magas leányzó, a ki felé igaz szerelemmel huzódott a barna legény szive. Ámbátor nem volt nagy köszönet ebben a szerelemben, mert a karcsu, magas leányzó rá se nézett a cimbalmosra, hanem mindig másokkal foglalkozott. De a cimbalmos mégis reménykedett s most, hogy a farsang is elmúlt s a hogy a szeretett leány még mindig nem ment férjhez, gondolta, megkéri ő és megesküszik vele, ha böjtidő van is. Meg is kérte, hanem kosarat kapott. S e feletti elkeseredésében aztán tegnapelőtt este el akarta vágni a torkát. A kés azonban nem valami éles volt s így csak jelentéktelen sebet birt ejteni a nyakán s tettét megbánva, amugy véresen futott ki az utcára segítségért kiabálva. Persze, csakhamar bekötötték a véres nyakát s otthon ápolás alá is vették s pár nap múlva újra verheti majd a cimbalmot a korcsma mulató legényeinek, leányainak.

— **(Az áldomás.)** Alkalom nélkül is iszik a magyar, hogyne innék, ha alkalom van rá. Ónozó Mátyásnak az ivásra ma úgy nyílt alkalma, hogy új subát vásárolt; az új suba után pedig ki dukál egy kis áldomás. A kálvária-utcán megállt a kocsival egy korcsma előtt s mivel úgy találta, hogy a lova nagyon busan lógatja a fejét, hogy neki is szerezzen valami örömet, az új subát ráterítette, hadd melegedjék a szegény pára, míg ő iddógál. Mosolygó ábrázattal üldögélt a korcsmában sokáig s míg vigan nyelte a kortyokat, kint szemzett az eső. Haddessék, gondolta, a ló be van takarva, nem ázik meg. Idő múltán, mikor felkászolódott és kiment, alig akart hinni szemének. A kocsi, ló most is ott állott, de a suba nem volt sehol. Amig az áldomást itta érte, azalatt valaki lehuzta a lóról. És a ló busan lógatta a fejét, az eső szemzett. Ónozó Mátyás pedig bosszusan nézett körül, míg egy rendőr rá nem szólt:

— Mi baj, öregem?

— Az kéröm, hogy a subám, a kiért áldomást ittam, ellopták.

— Hol volt a suba?

— A lovon.

— Minek hagyta rajta?

— Azért kérem, hogy hagy örüljön ő is az új subának . . .

— **(Pulykalopás.)** Derkai Imréné, pellérdi lakosnő, ma reggel kocsin jött be Pécsre, hogy két jól hizott pulykát adjon el a piacon. Kocsijával egyik szigeti országoti fogadó udvarára állt be s míg ő bent a korcsmában megreggelizett, az egyik pulyka eltűnt a kocsijáról. Valami enyveskező jómadár, úgy látszik, kileste a kedvező alkalmat s mikor észrevétlenül tehetett, leemelte a pulykát a kocsiról és odább állott vele. A káros beje-

lentette az esetet a rendőrségnél s most keresik az ismeretlen pulykatolvajt.

— **(Szerencsés elgázolás.)** Sere s Ferencné, egy öreg, hatvanéves parasz asszony, ma reggel 8 órakor a pálya-utca végén a Zsolnay-gyár előtt sietett volna át az utca másik oldalára, mikor egy sebesen haladó kocsis elé került. A kocsis már nem bírta feltartani a vágató lovakat s az asszonyt elűtette. Ijedtében aztán még jobban közéjük vágott lovainak, hogy valaki fel ne ismerje és csakhamar el is tűnt egyik mellékutcában. Kár volt azonban neki ugy menekülni, mert a baleset — szerencsére — semmi veszélyt sem hozott az elűtött öreg asszonyra, a ki az ijedtségen kívül csak jelentéktelen horzsolást szenvedett a homlokán és jobb kezefején. Minden segítség nélkül kelt fel a kocsitról és ment haza, a hol egy kis hidegvizes borogatás után bizonyára megszűntek a fájdalmai is.

— **(Tolvaj sógor.)** Furesa lopási ügyben tett jelentést ma reggel egy kis király utca lakosnő a rendőrségnél. Azt panaszolta, hogy a sógora — nemrég elhalt urának az öccse — elloptott tőle egy öltözet ruhát, egy ezüst zsebórát láncostul és egy szépen kiszívott, ezüstkupakos tajtékpipát, a mely ingóságok mind az elhalt férjeé voltak. A bepanaszolt sógort csakhamar a rendőrségre citálták és az meg is jelent az elloptott ruhában, melynek kabátzsebéből előkandikált a tajtékpipa is s a mellényét pedig az ezüst óralánc ékesítette. És a sógor kereken tagadta a lopást s azt mondta, hogy tanukkal igazolhatja be, miszerint az ingóságokat a sógorasszonya adta neki ajándékba s most csak azért követeli vissza, mert ő nem hajlandó — feleségül venni. Hogy melyiküknek van igazuk, azt majd a további vizsgálat deríti fel.

— **(Öngyilkosság.)** Csányi István, kis király utcai 6. szám alatti lakos, ma d. u. fél 5 órakor lakásán agyonlőtte magát. Az öngyilkosság hírére Trixler Aladár, ügyeletes rendőrbiztos és Tolnai Vilmos dr., tisztiorvos kimentek a helyszínére a hivatalos vizsgálat megejtése végett. Az öngyilkos javakorbéli gazda ember volt s valamikor nagy vagyonnal rendelkezett, a mely azonban a kezén gyorsan lefogyott. Ugy látszik, az e miatt való elkeseredés kergette a halálba.

— **(Meglopta a lakótársa.)** Fejes Éva, tettye-utcai lakosnő, vasárnap óta megosztotta a szobáját egy magát Kelő Rózának nevező, állítólag gyüdi illetőségű leánnyal, a ki Pécsre szolgálatot keresni jött. A leány ma reggel, míg Fejes Éva a piacon járt, összeszedte annak ruháit és elillant velök, hátrahagyva a cselédkönyvét, melyről azonban a rendőrség megállapította, hogy az hamisított és így a tolvaj leánnyól azt se tudják, hogy mi az igazi neve.

— **(Fizesse meg a hedegimet.)** Tegnap este vigan huzta a cigány egyik siklósi-utcai korcsmában két magyarbólyi legénynek. Ugy tízenegyóra felé az egyik legény — megunva a mulatságot — eltávozott, ami a cimboráját nagy haragra lobbantotta. Haragját azonban nem tudta kin kitölteni s ezért veszekedést kezdett az egy szál cigánnyal, aki pedig este kilenc óra óta hűségesen

cincogatta a hedegüt a fülébe. Egy dührohamban aztán nekiment a cigánynak és kikapván a kezéből a hedegüt, azzal a moréfején kezdett hedegülni. Persze ekkor a korcsmáros is közbelépett de már késő volt; a hedegü gyengébb jószágának bizonyult, mint a cigány koponyája és eltört. Egy rendőr is érkezett ekkor a helyszínére, aki a verekedő legényt bekísérte a rendőrséghez. Ott kihallgatták s felvették a cigány panaszát is, aki azonban ennél többet se tudott szólni:

— Fizesse meg a hedegimet, a hedegimet!

A mely jámbor kívánsága azonban nem teljesedett, mert a delikvensnél egy árva garas sem volt már. Így hát majd a bíróság előtt is előterjeszheti a kérését a szerszámától megfosztott cigány, hogy:

— Fizesse meg a hedegimet, a hedegimet!

— **(Késelő ismeretlen.)** Kistót Vince, magyarüröghi lakos, ma hajnalban, hogy Pécsre igyekezett, a mezőszél-utca sarkán egyszerre elébe ugrott egy előtte ismeretlen egyén és egy késsel a bal karján megszurta. Az ember nem vesztette el a lélekjelenlétét és egy hatalmas ökölcsapást mért a támadóra, egyszersmind segítségért is kiáltott. A késelő egyén, ugy látszik, ettől megijedt és sarkon fordulván, futásnak eredt s csakhamar eltűnt a temető megettí réteken. Nem lehetetlen, hogy ki akarta rabolni a megtámadott embert, a ki csak lélekjelenlétének köszönheti, hogy megmenekült a támadás elől.

— **(Az idő.)** Nem Falb ur s a kedves elődje, a százesztendő s jövendőmondó mesterségeibe akarunk kontárkodni, nem a jövendővel, hanem csak a elmúlt időkről zengünk, a száraz statisztika segítségével számolván be február hó időjárásí viszonyairól. Annyi bizonyos, hogy fölötte enyhe volt február is. Legalantabb állott a hőmérő hígánya február 11-én éjjel, mikor — 8.7 C. fokot mutatott, legmelegebb 14 C. fok 28-án délután volt. Egész hónapban borús volt az ég, a hó első felében néha havas is és kissé esős, azontul már inkább száraz és szeles. Eső kevés esett, mindössze 4, még kevesebb, hó 5 különböző napon. Köd ötször ereszkedett s általában a nyugati szélirány uralkodott.

— **(Leégett szalmakazal.)** Petz Ádám gyönki lakosnak husz forint értékű szalmakazla hétfőn éjjel ismeretlen okból kigyuladt és porrá égett. A leégett szalmakazal nem volt bebiztosítva. A tűz okát a hivatalos vizsgálat nem tudta megállapítani s a legnagyobb valószínűség szerint a tűz vigyázatlanság folytán keletkezett.

— **(Államelőleg-szükséglet 1897. április hó 1-ére.)** A kir. szab. pécsbarcsi vasut-részvénytársaság engedélykirata értelmében a magyar kir. államvasutak üzemében levő, állami biztosítást élvező vasutjának ez évi január—március havi üzleteredményeiről szerkesztett előirányzata alapján, az 1897. évi április 1-én esedékes elsőbbségi kötvényszelvények és illetve kisorsolt ily kötvények beváltása alkalmából kereken 5600 frnyi állami biztosítási előlegre támaszthatna igényt. Mint hogy azonban ezt az ösz-

szegyet nélkülözheti a részvénytársaság, államelőleget ezuttal nem kíván igénybe venni.

— **(Tanítóválasztás.)** Nagy Kozáron most töltötték be a Szalay Gyula hirdi tanítóvá történt megválasztása folytán megüresedett tanítói állást. Vexler István magyarsórosi tanítót választották meg a község új kántortanítójává.

— **(Adófizetés a postatakarék-pénztár utján.)** Néhány nap előtt meghonosították Ausztriában azt a rendszer, hogy a postatakarék-pénztár utján is lehet adót fizetni, azaz minden postahivatal ingyen elfogadja az adófizetést s így nem kell ezzel az adóhivatalba befáradni. Az új rendszer teljesen bevált s ennek következtében most a pozsonyi kereskedelmi és iparkamara feliratot intézett a kormányhoz a végből, hogy a postatakarék-pénztár utján való adófizetés Magyarországon is meghonosítsák. A pozsonyi kamara a javaslatát megküldte a pécsi s a többi kamaráknak hozzájárulás végett.

— **(Siketnéma iskola Kaposvárott.)** Wlassics Gyula kultuszminiszter már két év óta folytat tárgyalásokat Somogy megye főispánjával, egy a dunántuli megyék siketnémái számára Kaposvárott, állami segélyezés mellett létesítendő siketnéma-intézet ügyében. A tárgyalások immár befejezést nyertek és az iskola még a tavasz folyamán meg fog nyilni, egyelőre 12 növendékkel.

Varázsgyűrűk legujabb rendkívül finom, elegans kivitelben, igazgyöngy, rubin, nemes opálokkal ékítve 5 frttól 14 frtig. Legszebb jegygyűrűk, legdivatosabb női órák, lánczok, karkötők, fülbevalók, valódi ezüst evőkészletek, asztali állványok, czukordobozok, gyertyatartók, serlegek, babérkoszorúk, sétatotok stb. a legnagyobb választékban egyedül

SCHÖNWALD IMRÉNÉL

Pécsett, Király fő-utca, a Hattyuépületben szerezhetők be.

Művészet, irodalom.

○ Grant kapitány gyermekei tegnap este negyedizben töltötték meg a karzatot s vonzottak szép kis közönséget a földszintre és a páholyokba. A látványosság most is többször ragadta a publikumot, mely azonban elementárisabb csak akkor volt, mikor az áruló Eyerton hadnagyot játszó Baghit hirt a lámpák elé hatásos alakításáért a közönség. Igen jól megállták még helyüket Boross, Polgár, Laudai, Csiki, Benkő Jolán, Polgárné, Ráthonyi Stefánia és Bognár, a többiek azonban nem valami nagy gonddal játszottak. (→)

○ A regény vége. Csak a végét írjuk meg ennek az életből merített regénynek, melynek egyik tragikus fejezete már ismeretes. Ez a fejezet ott játszódott le az aradi színház színpadán az utolsó felvonás végén, midőn a regény hőse Balla Kálmán, ki a „Becsületbíró“-t játszotta, egy golyót röpített fejébe, azaz csak akart röpíteni, azonban a szerencsés véletlennek köszönhető, hogy csak egy komoly lösebet ejtett a fején, a minek következtében jó sokáig élet és halál közt

lebegett. Midőn ez a megrendítő eset történt, a legkülönbözőbb verziók kerengtek Balla tettének okáról. Ezek között a leghatározottabb az volt, hogy véletlenségből történt az egész eset. Az élet regényeiben nem olyan fontos az indoklás, mint azt a kritikusok a költött regényekről követelik, ezért senki nem is kutatta tovább a részleteket. Sokan kétkedéssel fogadták a tragikus eset említett magyarázatát, bohém körökben romantikus intimitásokról beszélgettek. Legközelebb azonban egy rövid kis hymen-hír fog megjelenni, mely véget vet mindenféle kombinációnak és az érdekes regénynek lehető legszebb befejezése lesz. Balla Kálmán ugyanis — mint értesülünk — legközelebb eljegyzi az aradi szintársulat egyik jóhírnévű énekesnőjét. Hogy pedig ez a szép hír összefügg azzal a tragikus riport-cikkkel, melynek „Öngyilkosság a színpadon” volt a címe, magától értetődik.

Törvényszék.

§ A névrokonok. Atyimov Gyókó és Atyimov Bogolyub, hercegszőlői lakosokat a névrokonságon kívül semmi kötelek sem füzte egymáshoz, mégis annyira mentek, hogy jó rokonok között se állhat fenn nagyobb harag, mint volt a két Atyimov között. Ennek aztán az lett a következménye, hogy mikor ez évi január 26-án egy korca-

mában összejöttek, ott veszekedést kezdettek egymással. Itt azonban már Atyimov Bogolyub kezdte magasabban és egy széket akart Atyimov Gyókóhoz vágni. Az kitért előle és két társával elhagyta a koresmát. Azonban a másik Atyimov és társai szintén utánuk mentek s az utcán valaki fellökte Atyimov Bogolyubot. Ez amint felugrott, kirántotta a kését és azzal egyenesen Atyimov Gyókóra rohant s kétszer mellbe szurta, egyszer meg a bal karjába vágta a kését. A megszurtt legénynek egy hijján ötven napig gyógyultak sebei s ezért Atyimov Bogolyubot a pécsi kir. törvényszék súlyos testisértés büntette miatt vád alá helyezvén, ügyében a tartották meg a végtárgyalást. A vádlott azzal védekezett, hogy a verekedést a sértett kezdte s ő lökte őt el a földre s először kést is ő rántott. — de a tanúk vallomása ezt a védekezést megcáfolta. A kir. ügyész fenforogni látta a súlyos testisértés büntetést s a bíróság ebben — bár a btkv. 92. §-a alkalmazásával — bűnösnek is mondta ki vádlottat s ezért hathónapi börtönre s 117 frt kártérítés megfizetésére ítélte. Az ítéletben vádlott megnyugodott, aki most különben Budapesten az 52-ösöknél katonáskodik s ezért az ítélet foganatosítása végett a hadtestparancsnokságot keresik meg.

§ Elnapolt végtárgyalások. Zsarolással vádolt Boda István és Orkies László mohácsi lakosok ügyében mára volt kitűzve a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalás. A vádbeli cselekmény abban állt, hogy

Boda, kinek nyilvános házában Siska András drótostót egy este mulatott, mikor távozni akart, pénzt követelt tőle és rácsukván az ajtót, úgy akarta kényszeríteni Orkies László segítségével, hogy a nála levő pénzt átadja. Boda István azonban jelenleg a pécsi kórházban fekszik betegen s a tárgyaláson nem jelenhetett meg, e miatt a tanukat tegnap este sürgönyileg rendelte vissza a bíróság s a végtárgyalást máról egy ujabban kitűzendő hatánapra halasztotta. — Köröm Pál, siklósi lakos, mostohalánya nevében egy engedélyt állított ki, mely alapon 49 frt 43 krnyi összeget vett fel. Később azonban ez összeg felvételét megtagadta s a dolog a bíróság elé kerülvén, Köröm okmányhamisítás és sikkasztás miatt vád alá helyeztetett. Ügyében mára volt kitűzve a végtárgyalás, melyet azonban el kellett halasztani, mivel Köröm orvosi bizonyítvánnyal igazolta, hogy beteg és a végtárgyaláson nem jelenhet meg. Különb a vizsgálat adataihoz pótlásra is lesz szükség, melyek beszerzésével a központi vizsgálóbíró bizatott meg s ezek beszerzése után új tárgyalási napot tűznek ki ez ügyben is.

Közgazdaság.

□ Állatjárványok, Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatás szerint a következő állatjárványok uralkodnak: lépfene 1

Borzalmas hangok ütötték meg fülét. Vére megfagyott, szemeit rémülten mereszté abba az irányba, a honnét a hangok jöttek.

De csakhamar összeszedte magát és figyelt.

Ismét hallotta a fájdalmas sóhajokat, fohászokat és zokogást.

Abból a szobából, ott . . .

Halkan közelebb lépett s az ajtónál hallgatózott.

Most megismerte a jajveszékő hangját.

Leo lakott abban a szobában.

Helén rövid hallgatózás után tovasuhant.

— Mit jelent ez a jajgatás? miféle kinok marcangolják? — kérdé magában, de azért nem feledkezett meg éjjeli vándorlása céljáról s nem hibázta el az utat. Csakhamar elérkezett az előszobába, a hol az apátok képei a lámpafénynél megelevenedni látszottak. Ekkor hirtelen egy gondolat villan át agyán: hátha a kastélybeli kísértet maga az öreg gróf lenne, ki az éj csendjében kedvenc olvasmányában van elmélyedve?! Mit mondana a grófnak?

Ebben az esetben az igazat.

Erős kézzel nyitott be a könyvtárba és szándékosan nagyobb zajjal lépte át a küszöböt.

A légvonat eloltotta a lámpáját, úgy hogy pár pillanatra teljes sötétség vette körül, de csakhamar hozzá szokott a homályhoz, melyben a tárgyakat meg tudta különböztetni, mert egy nyitott ablakon át a holdvilágos égbolt tekintett be.

Egészen egyedül volt.

Helén a haszontalanná vált lámpát a legközelebbi asztalra téve, az ablakhoz lépett s letekintett a vidékre.

dicsőítette uralkodóját, de a gróf és a pap nem akartak tudni az északi állammal való egyesülésről.

Leo nem vett részt a vitában. Ő ma már megmászott egy sziklafalat s nem kapott szédülést. Ez nagyobb fontossággal bírt előtte, mint az összes államok baja; már kezdi hinni, hogy az alpesi levegő csodát volna képes vele tenni. Büszkén felvetette fejét erre a gondolatra s kész lett volna rögtön a legelső havas megmászására indulni.

Vanda örömmel vette észre, hogy vőlegénye alig figyel a többiek vitatkozására s magával vonta a kertbe, a hol gazdag virágágyak között sétálgattak fel és alá. Vanda büszke rá, hogy Leonak még a virágok latin nevét is meg tudja mondani s az egyes példányok sajátosságait és szépségeit magyarázhatja neki. A kertész ügyességét és izlését dicsérve, a saját szakértelméről tesz bizonyosságot.

Még nyílnak a virágok, bár nem a nyár első pompájában többé, a bourbon- és noisette-rózsák még virulnak a dus lombzatban. Vadszőlőfüzerek, melyek egyik törzsről a másikra kusznak és cserjék eltakarták a sétáló párt a társaság tekintete elől. A kert végében egy alacsony, nagylevelű repkénnyel sűrűn benőtt falhoz értek s átnéztek azon egy másik kertbe — a temetőbe. Vanda szorosan simult vőlegényéhez.

Magasan fölöttük pacsirta énekelt. És itt, a sirok láttára, hatalmasan felbuzdult Leoban az életerő érzete, keblére vonta Vandát s arcát szenvedélyes csókokkal borította, melyeket ez a szerető menyasszony ártatlan boldogságával viszonzott.

E csókok hevétől ragyogott még arca, mikor már

községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban s végül sertésvész 8 községben. Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, sertésvész 17 községben fordult elő. Végül Tolnavármegyében veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 2 községben 5 udvarban és sertésvész 5 községben lépett fel.

□ A kisipari hitel ügye. A kisipari hitel ügyének országos szervezése érdekében — mint jó forrásból értesülünk — beható tárgyalások folynak a kereskedelmi miniszteriumban. A tárgyalások alapja az a két felirat, melyet a múlt évben megtartott országos ipartestületi kongresszus központi bizottsága, valamint az országos iparegyesület terjesztett a miniszterium elé. E feliratok részletesen kifejtik az iparosság álláspontját ebben a nagyfontosságú kérdésben, s tiltakozván az ipari hitelnek akár a mezőgazdasági hitelszövetkezetekkel, akár pedig a segélyező szövetkezetekkel való összekapcsolása ellen, önálló ipari hitelintézet felállítását követelik. — Álláspontjukat az iparosok következőkben jelölik meg: szükséges, hogy az ipari szövetkezetek létesítése, szervezése és ellenőrzése érdekében egy független központ létesíthessék. A szövetkezetek tervszerű kiter-

jedése a kereskedelmi kormányzatnak komoly föladatait képezze s hogy ebből folyólag az e célra kilátásba helyezett állami anyagi támogatás arányosan emeltesse a mutatkozó szükségletnek lehető teljes kielégítésére. Mulaszthatatlanul szükséges, hogy az iparhiteli mozgalom ne csupán a hitelszövetkezetek létesítésére szorítkozzék, hanem karolja fel a termelési célokat előmozdító szövetkezeteket, u. m. a nyersanyag közös beszerzésére, a közös raktározásra alapítandó szövetkezeteket is, mint a melyek leghatásosabb gyámolítói a kisipari hitelnek s a melyeknek előnyei leginkább tudják a hanyatlóban levő kisipart a nagyiparral való versenyképességre képessé tenni. Minden megállapodások keresztülvitele természetesen tervszerű részletes program alapján kell, hogy történjék s e végből mielőbb szakértői tanácskozmány hivatandó egybe. Az iparosok erősen reménykednek abban, hogy ügyükben a döntés nem húzódik igen sokáig s hogy a „Kisiparosok központi hitelintézete“ még ebben az évben megalakulhat.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése márc. hó 12-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Folytatták az igazságügyi tárcza költségvetésének tárgyalását. Elsőnek főlszólalt

Schmidt Károly, aki a járásbíró-ságok túlhalmozottságáról beszélt.

Tarajosy Sándor helyesli az új ügyvédi rendtartás ígérését; mert ez lesz a leg-helyesebb a zugirászat megszüntetésére.

Visontay Soma kritikát gyakorol új törvényeink nyelvezetét illetőleg, a mely hemzseg az idegenszerű, rossz kifejezésektől, például „fő-pótmagánvádító“ (Derűltég.) Ujabban bíróságaink sok sajtóügyet elvonnak az esküdtszékektől, — sőt az új bünvádi törvényben az ugynevezett sajtókihágások a rendes bíróságok elé utaltatnak, a mi — veszélyezteti a sajtószabadságot. — Sürgeti az olasz paragrafus behozatalát, a mely szerint büntetendő az, a ki dicsekszik, hogy hatóságoknál, a kormánynál nagy befolyása van s ezért megvesztegetti magát. Egy ilyen szakasz felvétele kizárná a Morzsányi-féle eseteket. Birálja ezután az igazságügyi orvosi tanács működését, midőn olyanokról mondanak véleményt, a kit nem is láttak, mint például a Pulszky Károly, Fejérváry báróné ügyében, s csupán az előttük fekvő iratokból okoskodnak. Beszéde végén a büntetőügy hiányairól beszél, ajánlja a fegyházakban a perecek eltörlését.

Györry Elek visszautasítja a miniszter vádját, hogy a perek szaporodását az ügyvédek okozzák. Ez gyanúsítás; ezt a jogalkotásban való kapkodás okozza. Nem a katonai bünvádi eljárást, hanem a katonai büntető jogot kellene revidálni.

Ülés végén Bánffy Dezső báró miniszterelnök válaszol Horánszky interpellá-

régen visszatértek volt a kastélyba s jó éjt kívánva elszéledtek, Vanda szerint még nagyon is korán, hisz ebben a pompás éjszakában legjobb szeretne nem is aludni. Ezért Zsófi kisasszonyt, sőt Helént is visszatartotta magánál.

Igy történt, hogy a három leány még késő éjjel is együtt ült Vanda szobájában. Ez utóbbi már kényelmes pongyolában, egy óriási, ósdi karaszékben nyugodott, míg Zsófi kisasszony becsavart fűrtökkel lábainál ült egy zsámolyon. Helén az átellenes pamlagon foglalt helyet.

A kezdetben pajkosságig vidám társalgás utóbb a regényes Zsófi befolyása alatt komolyra változott. Zsófi kisasszony ugyanis a vén házfelügyelőnő barátságával dicsekedhetik s naponta hall tőle történeteket a kastély és a helység multjából és jelenjéből. Ma tudta meg, hogy a helmburgi kastélynak is megvan a maga kisértete. Odaát a másik szárnyon, a könyvtárteremben minden éjjelen hirtelen világosság támad s akkor az összes kastélybelieknek, sőt magának a grófnak is erős meggyőződése szerint, ott ül az ennyi meg ennyi száz ezrendő előtt elhalt családalapító egy nagy karosszékekben s tanulmányozza a régi okmányokat.

— Én természetesen nem hiszek kisértetekben — fejezte be Zsófi mondókáját — de azért mégis regényesen és borzalmasan hangzik az ilyesmi.

— Minek is mesélte el ezt nekem! — mondá Vanda, ámbár feszült figyelemmel hallgatta az elbeszélést. Ugyis félek ebben a rideg lovagvárban. Ha már Leo neje leszek, le is bontatom azt a szárnyat.

— A kisértet miatt? — gunyolódott Helén.

— Bizony azért. Nem tehetek róla, de én hiszek a kisértetekben. Még is esküdhettek rá, hogy Wiekben egyszer egy borzasztó viharos éjjelen láttam kisértetet. Vén asszonynak látszott s a kandallónál melengette a kezét, bár nem volt befűtve. Ébren feküdtem az ágyban és egészen világosan láttam — legalább is öt percig.

— Az borzasztóan szép lehetett — mondá Zsófi, kinek a háta borsódzott.

Helén mosolygott.

— Persze te nem hiszed, Helén? Te fölötte állsz az ilyesminek. De én tudom, a mit tudok, s meg vagyok róla győződve, hogy az itteni kisértet históriája is igaz. Még tiz ilyen várkastélyért, mint Helmburg, sem mennek éjjélkor abba a terembe. De azt hiszem, te sem.

Alig ejtette ki Vanda e szavakat, a kandalló párkányán álló óra tizenkettőt ütött.

Helén ekkor kezébe vette a lámpát az asztalról.

— Azért is elmegyek — mondá.

Zsófi felsikoltott, Vanda pedig kételkedően tekintett Helénre.

— Elmennél . . .

— Majd hozok nektek egy könyvet, bizonyosságul, hogy ott voltam.

S mielőtt a másik kettő felocsudhatott volna bámulatából, Helén már elhagyta a szobát, felsietett a lépcsőn s befordult az elhagyatott folyosóra, a melyen át kellett haladnia, hogy a másik szárnyba jusson.

Félelmet nem ismert, tehát nem is sietett.

Könnyed léptei nem keltettek visszhangot, csak ruhájának halk suhogása hallatszott.

De hirtelen megállt. . .

ciójára, előadván, hogy a hatalmak Keleten a statuskvót fentartani és Törökország integritását biztosítani akarják.

Horánszky és a Ház a választ tudomásul veszik.

TÁVIRATOK.

— **Mennyi lesz a kvóta?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A müncheni „Allgemeine Zeitung” budapesti forrásból írja, hogy a képviselőház 34·8%-os kvótát hajlandó megszavazni.

— **Érik a háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A görög kormány Magyarországon 2000 ígáslovat vásároltat.

A görög kormány elkészítette az ország térképét, melyben Kréta Görögország birtokának van feltüntetve. Egyben a kormány elrendelte, hogy az iskolákban ezt használják.

Az „Oramosz” gőzhajó csapatokkal, élelmi és hadiszerekkel megrakodva Theszaliába megy. A görög hadsereg ez idő szerinti létszáma meghaladja a 60.000 főt.

A hatalmak együttes jegyzéke elmondja, hogy mivel a Krétán létesítendő autonomia az ottomán haderőnek fokozatosan való visszavonulását foglalja magában, szükséges, hogy mihelyt a görögök elhagyják a szigetet, a török csapatokat is koncentrálják azokon a helyeken, ahol most az európai hatalmak állomásoznak. Ha a görög válasz nem lesz kielégítő, kényszerítő rendszabályok alkalmaztatnak.

— **Öngyilkos katonák.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Brünben állomásozó harmadik gyalogezrednél tegnap három katona lőtte magát agyon.

— **Merénylet egy vonat ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A most épülő temesvár—lippai vonalon még eddig ismeretlen merénylők rudakat fektettek keresztbe a száz munkást vivő vonat elé. Még jókor észrevették s a katasztrófát megakadályozták.

— **A kiállítás panamája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kiállítási jegyberlet ügyében Balonyi vizsgálóbírónál ma reggel jelentkezett kihallgatásra Vörös László államtitkár. Vallo-mása lényegtelen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Becsét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. F és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

Kitünő trágya

nagyobb és kisebb mennyiségben az

Uj Sörgyárban
eladó.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatású szer a **RÉTHY-féle**

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára **30 kr.** 5 dobozzal **1 frt 50 krért** bérmentve küld

Réthy Béla, gyógyszerész Békés-Csabán.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Ismert okok kényszeritenek áruink készletét

a bevásárlási áron alul is

eladni, mely körülményre a midőn a n. é. közönség figyelmét ezennel felhivjuk, kiemelendőnek tartjuk, hogy

női ruhakelmék, selyemárúk, szőnyegek, női kész felöltők, nap és esernyőkből nagy raktárunk van.

Tisztelettel

Klein Testvérek.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.